ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 12ης Σεπτεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-386/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την I. Martínez del Peral, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Ισπανίας, εκπροσωπουμένου από τον S. Ortiz Vaamonde, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, που τροποποιεί την οδηγία 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 101, σ. 17), ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή για τη θέσπιση των εν λόγω διατάξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet και A. Rosas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Μαΐου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, που τροποποιεί την οδηγία 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 101, σ. 17, στο εξής: οδηγία), ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή για τη θέσπιση των εν λόγω διατάξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας

2 Το άρθρο 2 της οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της, ενημερώνουν δε αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

[...]

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.»

3 Η οδηγία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την 1η Απριλίου 1998. Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 254, παράγραφος 1, ΕΚ, τέθηκε σε ισχύ την 21η Απριλίου 1998 και η προθεσμία μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Απριλίου 2000.

4 Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 226, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, η Επιτροπή, αφού παρέσχε στο Βασίλειο της Ισπανίας τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, απηύθυνε, με έγγραφο της 9ης Μαρτίου 2001, αιτιολογημένη γνώμη στο εν λόγω κράτος μέλος, καλώντας το να θεσπίσει εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης αυτής τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την οδηγία.

5 Οι ισπανικές αρχές απάντησαν, με έγγραφο της 25ης Ιουνίου 2001, ότι η διαδικασία για την έκδοση των αναγκαίων για τη μεταφορά της οδηγίας μέτρων βρισκόταν σε εξέλιξη.

6 Επειδή δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή κανένα άλλο στοιχείο σχετικό με τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

7 Με το υπόμνημά του αντικρούσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης ετοίμασε σχέδιο νόμου για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη. Όλες οι σχετικές διατυπώσεις είχαν ολοκληρωθεί και η Κυβέρνηση είχε ήδη εγκρίνει το σχέδιο νόμου «περί μεταφοράς στην ισπανική

έννομη τάξη διαφόρων κοινοτικών οδηγιών σχετικών με ζητήματα προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών». Συνεπώς, απέμενε μόνον η ψήφιση του σχεδίου από το Ισπανικό Κοινοβούλιο (Cortes Generales).

8 Εντούτοις, τα στοιχεία αυτά δεν αλλάζουν το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από τις εξηγήσεις που παρέσχε το Βασίλειο της Ισπανίας, η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι βάσιμη η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή.

9 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και το Βασίλειο της Ισπανίας ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, που τροποποιεί την οδηγία 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.**

Jann Wathelet Rosas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Σεπτεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

P. Jann